

Vstup

1. Vy - vo - lil si a - poš - to - ly z lidských sy - nů Bo - ží syn v dí - le spá - sy

k slavné ro - li: po - má - hat svět zba - vit vin. I nás vo - láš, Je - zu Kris - te,

a - by - chom ti věrně, čis - tě ži - vo - tem svým slou - ži - li, s tebou jít se sna - ži - li.

Před evangeliem

2. Slovo Boží uslyšeli,
símě pravdy odvěké;
s horlivostí pak je seli
v lány světa daleké.
I nám v jasném Božím hlase
světlo pravdy rozzáhá se;
chcem je v sobě uchovat
a dál světu zvěstovat.

Obětní průvod

3. Co jste byli, čím jste žili,
dílo své i domovy
pro Krista jste opustili,
k jeho službě hotovi.
Stonásob vám všechno vrátil
nekonečnou mzdou, již splatil
dělníkům své vinice
k slávě Boží Trojice.

Přijímání

4. Radosti svých apoštolů,
Beránku a Králi náš,
nám teď z obětního stolu
náruč lásky otvíráš.
Z našich duší sejmi viny,
z našich srdcí zaplaš stíny,
než nám krásu tváře své
zjevíš v záři nebeské.

5. Jak se tehdy srdce chvělo
v apoštolech úžasem,
když jim Pán dal svoje tělo
před smrtelným zápasem.
I nás nyní ve svátosti
tělem svým a krví hostí,
celý se nám věnuje,
s námi v nás se raduje.

Závěr

6. Proste za nás Mistra svého,
učitele našich cest,
ať se svatou vůlí jeho
vždy a rádi dáme vést;
ať v nás nikdy nezhasíná
světlo pravdy Boha Syna,
jenž nás volá za Otcem
s Duchem, víry průvodcem.

Před evangeliem

2. Slo-vo Bo-ží u - sly - še - li, sí - mě prav-dy od - vě - ké; s hor-li - vos - tí

pak je se - li v lá - ny svě - ta da - le - ké. I nám v jasném Bo-žím hla - se

svě-tlo pravdy roz-ží - há se; chcem je v so-bě u - chovat a dál svě-tu zvěstovat.

Obětní průvod

3. Co jste by - li, čím jste ži - li, dí - lo své i do - mo - vy pro Kris - ta jste

o - pus - ti - li, k je - ho služ - bě ho - to - vi. Sto - ná - sob vám všech no vrá - til

ne - ko - nečnou mzdou, již splatil děl - níkům své vi - ni - ce k slávě Bo - ží Tro - ji - ce.

Přijímání

4. Ra-dos - ti svých a - po - što - lů, Be-rán-ku a Krá-li náš, nám teď z o-bět -

ní - ho sto - lu ná - ruč lás - ky ot - ví - ráš. Z našich du - ší sej - mi vi - ny,

z našich srd - cí zaplaš stí - ny, než nám krá - su tvá - ře své zje - víš v zá - ři ne - bes - ké.

Přijímání 2

5. Jak se teh-dy srd-ce chvě-lo v a-po-što-lech ú - ža-sem, když jim Pán dal

svo-je tě-lo před smr-tel-ným zá - pa-sem. I nás ny - ní ve svá-tos - ti

tě-lem svým a kr-ví hos-tí, ce-lý se nám vě-nu-je, s námi v nás se ra-du-je.

Závěr

6. Pros-te za nás Mis-tra své-ho, u - či - te - le na - řích cest, ať se sva-tou
 vŭ - lí je - ho vřdy a rá-di dá-me vést; ať v nás ni-kdy ne-zha-sí-ná svě-tlo pravdy
 Bo - ha Sy - na, jenř nás vo - lá za Ot-cem s Duchem, ví - ry prů-vod-cem.